

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΑΦΚΟΣ

«Η μοναξιά είναι προσωπική υπόθεση...»

Ρομαντικός και μοναχικός. Εραστής της τέχνης και της ζωής. Δημοσιογράφος με πετυχημένη πορεία και συγγραφέας.

Από την **ΕΥΗ ΦΙΑΜΕΓΧΟΥ**

Με αφορμή το «Τέλος εποχής», το καινούριο βιβλίο του που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Παπαδόπουλος», ο Χρήστος Σιάφκος, που μικρός ήθελε να γίνει πιλότος και έχει πάντα απόλυτο ήρωά του τον Έρνεστ Χέμινγουεϊ, μας ταξιδεύει με τον τρόπο του...

Ποιος γράφει το τέλος; Ο άνθρωπος ή οι συνθήκες;

«Οι άνθρωποι δημιουργούν τις συνθήκες, πιθανότατα μοβαίνοντας ή όχι από τα λάθη τους. Κλείνουμε συνεχώς κύκλους όλοι μας. Η τουλάχιστον εκείνοι που

δεν ικανοποιούνται να τη βγάλουν μονίμως στον κανάλι τους, ζεσταίνοντας τις βεβαιότητές τους».

Πολλοί δημοσιογράφοι γίνονται πολιτικοί. Το σκεφτήσατε ποτέ;

«Μακριά από μένα. Η μόνη πολιτική που έκανα και που συνεχίζω είναι στον δρόμο, με τη γραμμή ακόμα ψηλά, ή στο γραφείο μου, γράφοντας και προσπαθώντας όσο μπορώ να προτείνω το σωστό».

1999 «Ένας χωρισμός», 2011 «Νεόπατρις ζητεί λύσεις επερχόντων»...

Ακούγονται πολύ προσωπικά;

«Προσωπικά πράγματα, φιλτραρισμένα όμως έτσι ώστε να μιλάνε σε πολλούς. Στην πρώτη περίπτωση ένα δράμα, στη δεύτερη η κατάντια στην οποία με / μας οδήγησαν, επίσης δράμα, αλλά γραμμένο ως κωμωδία».

Ένας άνθρωπος, ένα χιονισμένο χωριό, μια γάτα, μια θάλασσα...

Πρώτα «είδατε» την εικόνα και έτσι ξεκινήσατε το βιβλίο;

«Όλα αυτά είναι ένα γινώριμο για μένα σκηνικό, η ευκολία μου, αν

θέλετε. Άλλα είχα κατά νου και απλώς τα τοποθέτησα εκεί».

Τα φαντάσματα πώς φεύγουν;

«Τα ξεριζώουμε πίνοντας... φρέσκο αίμα, ήγουν βαφτίζοντας εαυτούς σε νέους ανθρώπους».

Λένε πως η γάτα -αντίθετα με τον σκύλο- δεν είναι πιστή, δεν είναι ευνώμιση, είναι ανεξάρτητη, δεν είναι η καλύτερη σύντροφος. Διαφωνείτε;

«Συμφωνώ απολύτως για ό,τι αφορά τις γάτες στα διαμερίσματα. Στο χωριό όμως ταίριες το γατί και αυτό σου φέρνει δώρα: παντόφια και φέδια. Είναι χρήσιμα».

Πιο μοναχικό φύλο είναι ο άντρας ή η γυναίκα;

«Η μοναξιά είναι εσωτερική υπόθεση. Και σε αυτήν έχουμε όλα δικαίωμα, άντρες ή γυναίκες. Μπορεί να γίνει απίστευτα δημιουργική αν ξέρεις να τη διαχειριστείς και επιπλέον να σε εξαρμόσει».

Έχει αυτοβιογραφικά στοιχεία ο ήρωας;

«Αποτελεί συνισταμένη του χαρακτήρα μου και δύο τριών ακόμα. Κάποιοι λένε πως είναι το alter ego μου».

Το ταξίδι του ήρωα ξεκινά στα 1800 και φτάνει;

«Ευτυχώς το ταξίδι δεν έχει τελειώσει ακόμα. Όπως το κόβω, θα ολοκληρωθεί με μια πολιτική κηδεύα κάποτε».

Γράφετε καινούριο βιβλίο;

«Δεν γράφω. Φυτεύω λαμονιές, πορτοκαλιές, μανταρινιές, τριανταφυλλιές και ό,τι άλλο βάζει ο νους. Το επόμενο βιβλίο κυφορείται και θα είναι μια ιστορία με φαντάσματα». **Γ**

«Τέλος εποχής»

Ενας άντρας βιώνει τη μοναξιά αποκλεισμένος από το χρόνο σε ένα ορεινό χωριό. Στο μυαλό του μια σχέση που τέλειωσε άσχημα γι' αυτόν, αλλά και το υλικό για ένα βιβλίο που προσπαθεί να γράψει. Καταγράφει το τέλος μιας αλόκληρης εποχής, ενώ τα φαντάσματά του ζωντανεύουν γύρω του και τον στοιχειώνουν.

Who is who

- Σπούδασε δημοσιογραφία στο πανεπιστήμιο του Παριζ. Έχει εργαστεί ως ρεπόρτερ, στη συνέχεια ως υπεύθυνος τμημάτων και αρχισυντάκτης σε εφημερίδες και περιοδικά στον χώρο του πολιτιστικού ρεπορτάζ.

- Στη λογοτεχνία εμφανίστηκε το 1999 με το μυθιστόρημα «Ένας χωρισμός». Ακολούθησε το «Υγρός Αιγώνιστας και γλυκιά ζωή». Συμμετείχε σε συλλογές διηγημάτων, εγγραφή τη βιογραφία του Γάσου Ζωγράφου | «Σεπτικό ζήτηση» και του Μιχάλη Κοκογιάννη | «Το πρώτο πλόνο» και το 2011 το «Νεόπατρις ζητεί λύσεις επερχόντων». Έχει μεταφράσει μυθιστορήματα, δοκίμια και ποιήματα από τα Ιταλικά.

